

... AL TEU FILL LI COSTA TORNAR A L'ESCOLA (10-9-2014)

El retorn al col·legi, després de mesos acompanyats de la família, fent activitats i vivint sense l'estrès dels horaris estrictes, no sembla una bona notícia pels fills. Podríem dir que, si tot va bé –si el nen se sent segur, confiat i feliç dins del nucli familiar– el neguit del retorn a l'escola està més que justificat. Haurem, doncs, d'acompanyar als nostres fills a viure aquesta frustració, acceptant el seu neguit i transmetent-los que entenem què senten.

Si ens centrem només en ferlos entendre els avantatges del retorn, com ara que tornaran a veure els amics o que aprendran coses noves, haurem d'assumir el risc que el missatge que els arribi sigui: «Estic content que s'acabin les vacances amb tu». Està clar que parlarem de la part bona del retorn a l'escola, però, abans de fer-ho, cal repassar les vivències de l'estiu i, fins i tot, parlar del que ens costava a nosaltres de petits aquest retorn a l'escola, normalitzant així aquest sentiment del nostre fill, que d'aquesta manera se sentirà més lliure de compartir la part bona d'aquest retorn, sabent que la part que li costa, nosaltres la veiem i l'entendem.

Sovint escolto una frase que, dita pels pares, pot fer mal al fill: «Quines ganes que tinc que comenci l'escola». Traduït al missatge que arriba al nen seria: «No suportó estar més amb tu». Pels nostres fills, és molt important compartir temps amb els amics, però el vital i que els hi dóna seguretat per afrontar els reptes socials, és l'acompanyament dels pares.

ELS PARES HAN D'ANAR AMB COMPTE AMB FRASES COM: «QUINES GANES TINC QUE COMENCI L'ESCOLA»